

[Kirkeministeren]

Under hensyn til den usikkerhed, der for øjeblikket er om den endelige udformning af det teologiske studium, er tiden ikke moden til at lægge den supplerende praktisk-teologiske uddannelse endeligt fast. For at holde alle døre åbne har jeg ment ikke at burde foregribe noget ved lovforslaget, men foreslår, at vi, indtil situationen er afklaret, kører videre på grundlag af den kongelige anordning om Pastoralseminariet.

Fru Tove Lindbo Larsen spurgte også, hvordan vi ville forholde os med hensyn til den tyske ordning. Vi har forud for denne førstebehandling i ministeriet fået en henvendelse fra det tyske mindretals sekretariat, hvori de har rejst de samme spørgsmål. Vi har svaret – vi har sendt denne korrespondance til kirkeudvalget, fordi vi synes, det var praktisk, at den var kirkeudvalget bekendt, når det går i gang med lovforslaget – hvis jeg skal sige det helt kort, at der sker ingen ændringer.

Fru Alice Brask sagde noget, jeg er fuldstændig enig med hende i. Når vi nu ikke mere havde særuddannelsen, så ville der stadig væk være nogle mennesker, der havde en hel del af den viden, som var nødvendig for at få en teologisk embedseksamen. Det er klart, at vi må være positive over for, at der i den uddannelsesdiskussion, der skal være i Undervisningsministeriet, bliver lagt megen vægt på, at man også kan tage en teologisk embedseksamen ved at bygge en meritoverførsel ind i den. Det er jeg fuldstændig enig i.

Så er der også blevet spurgt meget om, hvordan kåringsparagraffen skulle forstås nu. Det er jo sådan, at den er blevet forenklet – det har vi også syntes var en god ting – og sådan som den er nu, kan man altså blive kåret, hvis menigheden ønsker det og biskoppen tilsluttet sig. Der stilles ikke krav om prøve, der stilles ikke mere krav om alder, og der stilles ikke krav om tidligere fortjenester, så det skulle altså være blevet meget mere åbent for en menighed at kåre en person til præst.

Der vil stadig være bestemmelsen om, at man efter 7 år som kåret præst kan bede om og ønske at blive forflyttet, men da er det så biskoppen, der skal anbefale det. Biskoppen har jo i de år fået et indgående kendskab til denne præst, og derfor vil det være rimeligt, at det er biskoppen, der anbefaler, at ved-

kommende kan blive præst i et andet sogn. Men der er ikke noget i vejen for, at en præst, der er kåret i ét sogn, inden de 7 år er gået, kan søge en stilling i et andet sogn enten ved kåring eller ved at prøve det efter den nye § 2.

Fru Hanne Thanning Jacobsen spurgte, om det ikke ville betyde en stavnsbinding. Det tror jeg jeg har forklaret; det vil det netop ikke.

Der er blevet efterlyst et nyt ord for kåring. Når man vil ændre en lov, kunne man selvfølgelig også prøve at finde frem til en bedre betegnelse for en af de ting, der indgår i lovforslaget. Jeg vil med meget stor interesse imødesee, om udvalget skulle kunne finde noget, der er bedre end det gamle »kåring«. Ellers synes jeg nok, at noget, der i den grad er gået ind som en tradition i den danske folkekirke, skal man nok være lidt forsigtig med at pille ved; men jeg hører gerne fra udvalget.

Så blev der spurgt om Ydre Mission. Hr. Kofod-Svendsen spurgte, hvordan det nu skulle forstås, og hvad der var begrundelsen for, at vi har ændret den bestemmelse. Den er jo ændret på den måde, at missionærer, der har været i udlandet, vil kunne søge præstestilling i folkekirken efter den nye § 2, altså fuldstændig ligesom alle andre, der ønsker at blive præst. Man får en konkret vurdering af, om vedkommende egner sig, og dernæst en vurdering af, hvilken ekstra viden vedkommende skal dokumentere at have. Det har vi syntes var en rimelig ting, og det har udvalget også ment. Men når vi nu omlægger det på den måde, har jeg ønsket at indbygge en overgangsordning, og det er selvfølgelig op til udvalget at drøfte, om denne overgangsordning skal have lige præcis den varighed, vi foreslår her.

Jeg tror, jeg har været hele vejen igennem med svarene, og jeg ser hen til, at dette lovforslag hurtigt bliver vedtaget. Jeg ved fra mange breve, jeg har fået de sidste måneder, at mange personer rundt i landet også ser frem til det.

Jeg forudser også, at der det første år vil komme flere ønsker om at blive præst efter den nye § 2, men så vil det jo efterhånden nok finde et leje, sådan at vi får en rimelig tilgang også på dette område.

Jeg takker foreløbig for den store tilslutning, der har været, og for, at vi nu nærmer